

VIIKON SANA 10.6. 2018

Tänään (tätä kirjoitettaessa) on 3. helluntain jälkeinen sunnuntai ja tämän päivän aiheena ovat sanat: "Kutsu Jumalan valtakuntaan". Päivän evankeliumiteksti on tämä:

Evankeliumi Luuk.9: 57-62

57. Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi hänelle: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet".

58. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi".

59. Toiselle hän sanoi: "Seuraa minua". Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni".

60. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa".

61. Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata sinua, Herra; mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni".

62. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auran ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan".

Ympärillämme elää valtava määrä ihmisiä, jotka on kastettu kolmiyhteisen Jumalan nimeen jo lapsina. Heidän joukossaan suurin osa on täysin tai huomattavassa määrin vieraantunut elävästä Jumalasta ja Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta. Jumala ja hengelliset asiat ovat täysin vieraita ja merkityksettömiä. Eikä näiden ihmisten suinkaan tarvitse olla niitä, joiden kaikki elämä todistaa selvästi tästä vieraantumista vaan ihan hengellisyyteen myönteisesti suhtautuvaa tavallista väkeä. Keskustelu heidän kanssaan paljastaa tämän asian. He eivät tiedä, mitä on pelastava usko tai miten siihen tullaan. Eivät tiedä, miten Jeesus tähän liittyy. - Hei, älä yritäkään väittää, ettei näin ole! Kyllä se on, tiedän sen, olen jutellut ihmisten kanssa – voi, niin monien.

Minulla on uusi harrastus. Liikun iltaisin potkulaudalla ajaen Laitilan keskustassa roskia ja jätteitä keräten. Eilisiltana olin jälleen liikkeellä. Laitilan Salen edessä oli kolme nuorta miestä nauttien kaupan seinustalla siideriä. Tulin keräämään roskia kaupan edustalta. Ja virisi keskustelu. Kerroin mitä teen ja kyselin keitä he ovat. Esittelin itseni Pyhämaan papiksi. Ja miehet aivan kuin vetäytyivät hämmästyksestä taaksepäin. Pappi! Ei voi olla

totta! Heidän ilmeensä ja olemuksensa kertoi. Ja kun siinä jatkettiin jutustelua, niin yksi sanoi, että on niin vaikea juoda tässä kun pappi seisoo vierellä. Sanoin, että ihmisiä me kaikki ollaan. Toivotin heille siunausta ja kaikkea hyvää ja pyysin jättämään tölkit siihen voidakseni ne poistullessa ottaa mukaani. - Samalla reissulla tapasin myös monia muita virvoitusjuomiaan nauttavia tai kaduilla muuten kuljeskelevia. - Torstai-iltana virisi hyvät keskustelut nuorisojoukon kanssa, joka oli kokoontunut entisen Valintatalon takapihalle. Yksikään tölkki ei lentänyt paikalla ollessani maahan vaan nuoret toivat ne kassiini. Olen järkeillyt, että tästä saattaa ajan myötä aueta mahdollisuuksia hengelliseen työhön. Tämä on sellaista varovaista avausta siihen.

Ihmisen sisäinen jano ei sammu kaljalla tai siiderillä, kun niitä kaduilla naukkaillaan. Epäilen, ettei edes ole kyse varsinaisesta janosta, kun tölkki toisensa jälkeen kallistuu kurkusta alas. Kyse on syvemmästä – tyhjyydestä ja turhuudesta, tarkoituksettomuudesta. Tai ehkä pitää esittää kovaa kavereille.

Kaduilla ja eri paikoissa on ihmisiä, jotka tarvitsevat kutsun Jumalan valtakuntaan. Sen esittäminen on kuitenkin taitolaji, sillä ihmiset ovat todella epäluuloisia tällaisen kutsun esittäjiä ja itse asiakin kohtaan. Sielujen voittajalta kysytään kärsivällisyyttä ja kykyä ihmisten kohtaamiseen. Ovet mennevät niin äkkiä paukkuen kiinni ja mahdollisuus näin menetetään. Tarvitaan kontaktia, yhteyttä, viisautta ja – rakkautta kadoksissa olevia ihmissieluja kohtaan. Taivaan Isä johdattaa rukoilevia. Me kylvämme ja esitämme kutsun, Jumala antaa kasvun ja voiman tulla Hänen lapsekseen.

Jokaiselle, joka tahtoo tehdä sielujenvoittajan työtä, löytyy työsarkaa ja mielenkiintoinen työ. Eloa on todella paljon, mutta työmiehiä tarvitaan. Ympärillämme on ihmisiä, jotka Herra tahtoo pelastaa pois tyhjiltä kaivoilta, jotka eivät anna vettä janoaville. Se mitä jokainen tarvitsee, on synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Vähempi ei riitä ja enempää ei tarvita. Synnit anteeksi, siinä se on. Pelastus iankaikkiseen elämään. Sinäkin saat sen uskoa, sinä, joka luet tätä kirjoitusta.

Rukoilemme: Rakas Taivaan Isä. Kiitos että kutsuvalla äänelläsi ja armollasi etsit yhteytesi kadonneita sieluja. Kiitos, että kutsut meitä työtoveruuteesi tässä työssä. Anna meille rohkeus mennä ihmisten pariin Sinun lapsinasi. Pue meidät voiman, rakkauden ja raittiuden Hengellä voidaksemme olla aidosti ja vakuuttavasti sinun todistajiasi. Aamen.

**Juhani Kapiainen
Pyhäman pappi**